

AYREON

Vad har Arjen Lucassen och Daniel Källmalm gemensamt? Om ni inte vet det så får ni bakläxa innan ni läser detta. Ni som visste att det var Science Fiction och rymden får läsa.

Lift Off

Vad har Arjen Lucassen och Daniel Källmalm gemensamt? Om ni inte vet det så får ni bakläxa innan ni läser detta. Ni som visste att det var ett stort intresse för Science Fiction och rymden får läsa vidare.

Efter att ha imponerats av Rockoperor som 'Jesus Christ Superstar' och konceptalbum som Rushs '2112' sedan barnsben, ville Arjen Lucassen redan 1992 göra något av den idén. Detta skedde dock inte förrän han haft några år med andra band och floppade soloplattor.

- Rockoperor och konceptalbum har alltid tilltalat mig. Idén med musik och en historia är ett äventyr, musiken är ett äventyr. Det var något jag dock inte kunde syssla med i mina första band Bodine som jag spelade i under slutet av 70- och början av 80-talet, spelade vanlig rockmusik. Där kunde jag inte göra rockopera och Vengeance var mest konstiga, mer av sex, drugs & rock'n'roll med en galen sångare och så vidare. Men när Vengeance slutade 1992 och det inte längre fanns en marknad, då

såddes fröet till vad som skulle bli Ayreon. Och när jag sedan gjorde ett solo som totalfloppade tänkte jag att det var nu eller aldrig. Därför började jag 1993 skriva och spela in musik. Jag hade ingen studio då men fick låna en kamrats under sena kvällar och nätter.

Ayreon var ett kamratband med några få undantag, bland annat fanns sångaren i Hollands genom tidernas största band, Golden Earrings, med i konstellationen.

- Barry Haye från Hollands största band, ungefär lika stort i Holland som ABBA är i Sverige. Han ställde faktiskt upp för en flaska whiskey, annars var det mesta skött av bekanta från tidigare projekt. Folk som hjälpte mig med solot, bland andra Peter Vink från QS39, jag spelade också en hel del keys, gitarr, basgitarr och så vidare. Så det var enkelt med musiker eftersom jag kände alla. Svårare var det att spela in på fritiden på nätter, kvällar och helger. Men det gick vägen.

Set Your Controls

I grungens tider var det lättare sagt än gjort att få skivkontrakt när man ville ha det för en progressiv rockopera.

- När skivan var färdig 1994 och jag gick till olika skivbolag, sa alla samma sak: "det är grunge som gäller, progrockoperor suger". Men till sist fick jag kontakt med en kille i Holland som aldrig släppt en skiva tidigare, han gillade musiken och släppte skivan. När han sedan efter någon dag sade att vi sålt 2000 skivor blev jag förvånad och tänkte, "wow, har 2000 personer köpt min skiva?" När sedan siffrorna efter en månad var 30'000- 40'000 skivor kände jag att det var något stort. Jag tyckte det var stort med Vengeance men detta utklassade allt det och killen ville ha en uppföljare och så blev det. Den var inte så lyckat men sedan kom 'Into the Electric Castle' som är min hittills bäst säljande skiva en maffig dubbelskiva om en utomjording på jakt efter känslor.

Därefter kom 'Universal Mig-

Arjen, här spelades för sitt nya projekt - Stream of Passion. Foto: Stream of Passion

rator' med sina två delar, en tung och en soft ett aldrig tidigare provat koncept.

- Nej, jag ville göra något anorlunda, något som ingen gjort tidigare och det blev något av en påtvingad grej som gjorde att många av fansen inte riktigt kände igen sig. Men den sålde väl och ledde till att jag blev mer känd även utanför Europa.

Det första konceptet för debutskivan innehöll både förgången tid och framtid, allt inpackat i en och samma plastlåda. Inspiration både från Fantasy och Sci-Fi, men även The Who finns förpackad i samma låda.

- Jag gillade 'Tommy' av The Who, konceptet med en huvudperson. Till det vill jag ha en historia med både förgången tid och framtid eftersom min musik är både gammalmodig med gamla instrument och modern med syntar och sådant. Jag ville ha något likt en Nostradamus med visioner om en framtid och kom upp med den här galna idén om framtida forskare som kommer på ett sätt att sända visioner till det förgångna och varna människorna för deras framtid med

krig och föroreningar som leder till Jordens undergång år 2084 (vi har inte ens åttio år på oss nu, förf. anm.). Allt blev till slut så lyckat att jag blev ombedd att göra en uppföljare under namnet Ayreon, något jag inte gillade från början eftersom det var en karaktär i min historia. Men det blev ju lyckat till slut.

High Moon

Det finns onekligen fint material att välja bland, men vilken är egentligen den bästa skiva med Ayreon? Alla har vi vår åsikt, jag tycker nog den nya är aningen vassare än sina föregångare, men det kan vara för att den är färsk, första delen på migrator är bäst tycker jag nog nu i alla fall.

- Jag har inget favoritalbum, jag tror alltid att jag har det, men det skiftar hela tiden. Den skiva jag lyssnar på brukar alltid vara mitt favoritalbum och när jag lyssnar på dem hittar jag inget jag vill ändra på. Jag tror inte jag skulle kunna göra något av albumen bättre.

Känslor är något som förenar alla album under Ayreon, men finns det något annat? Ja den som

Rolltolkarna i The Human Equation

James Labrie (Dream Theater)
Me

Arjen Lucassen
Best Friend

Marcela Bovio (Stream Of Passion)
Wife

Mike Baker (Shadow Gallery)
Father

Eric Clayton (Savior Machine)
Reason

Heather Findlay (Mostly Autumn)
Love

Mikael Åkerfeldt (Opeth)
Fear

Magnus Ekwall (The Quill)
Pride

Irene Jansen (Karma)
Passion

Devon Graves (Dead Soul Tribe)
Agony

Devin Townsend (Devin Townsend Band, Strapping Young Lad)
Rage

Arjen vid mixerbordet för Ayreon
onauto only. Fotot från Arjens
hemsida, www.ayreon.com

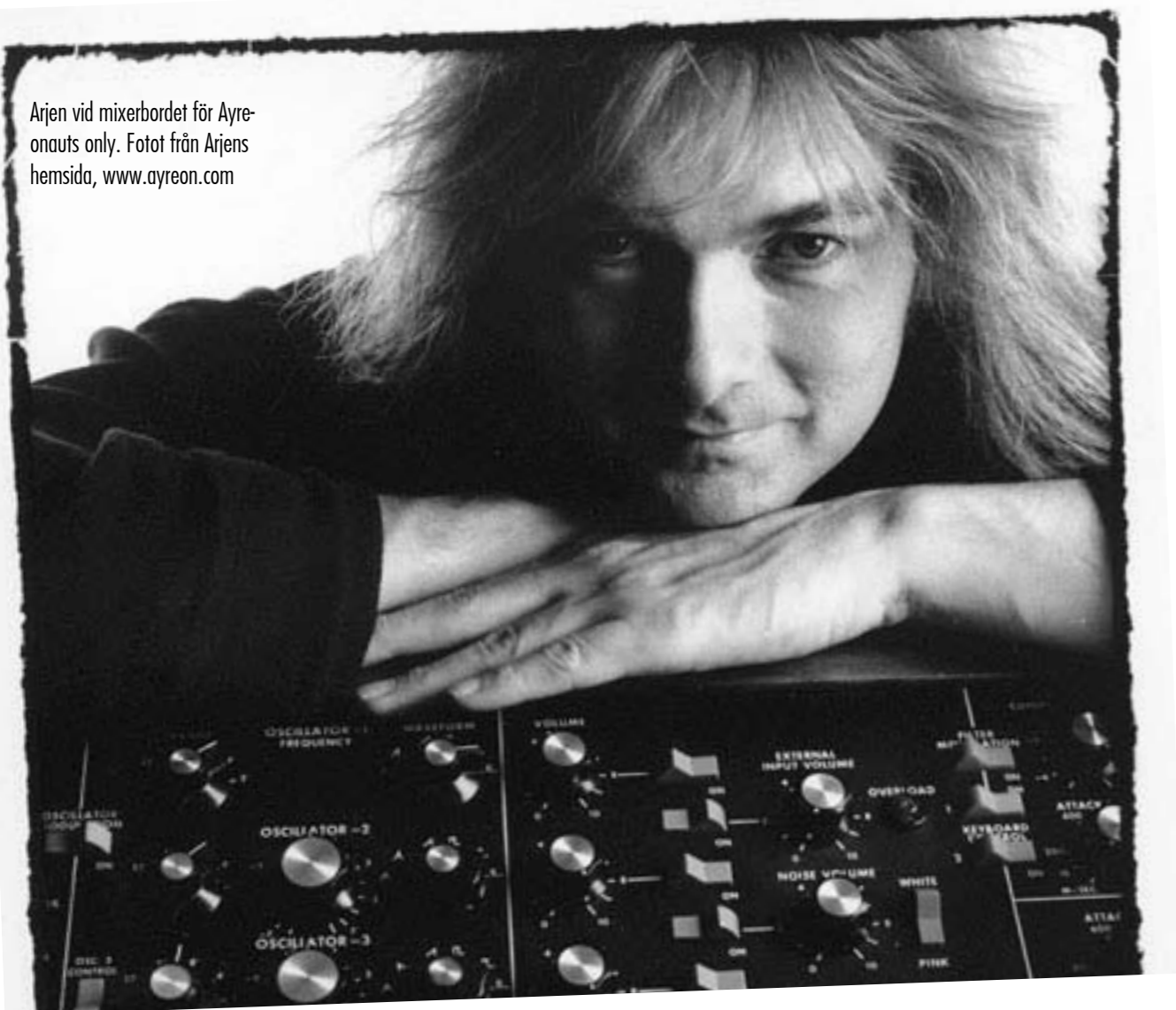

Foto: www.ayreon.com

Ayreon diskografi

- 1994 The Final Experiment
- 1996 Actual Fantasy
- 1998 Into The Electric Castle
- 2000 The Dream Sequencer
- 2000 Flight Of The Migrator
- 2004 The Human Equation

Övrig diskografi i urval

- 1982: Bodline "Bold as Brass"
- 1984: Vengeance "Vengeance"
- 1989: Vengeance "Arabia"
- 1994: Anthony "Pools of Sorrow Waves of Joy"
- 1997: Strange Hobby "Strange Hobby"
- 2001: Ambeon "Fate of a Dreamer"
- 2002: Star One "Space Metal"
- 2003: Star One "Live on Earth"
- 2005: Stream of Passion "Embrace the Storm"
- 2006: Stream of Passion "Live in the Real World"

lyssnar får höra.

- Det här är en annan historia, jag ville göra något annorlunda och det fanns två sätt att göra det på, att använda helt nya musiker och sedan ändra historien till något helt annat. Så fick det bli, jag valde helt annorlunda musiker, även om jag skulle vilja använda sångare som Russel Allen och Damian Wilson fick jag avhålla mig från det. Istället blev det Devon Graves, Devin Townsend, James LaBrie och så vidare.

Songs Of The Ocean

Historien är intressant och dess tillblivelse är nästintill lika intressant, om inte mer intressant. Dock är den saken inte lika invecklad med känslor som tar form av folk och så vidare, idén kom på ett lite enklare sätt. Nämligen när herr Lucassen tittade på DVD, vilket är något han gillar.

- Jag tittade på Star One DVDn med några kamrater och under tiden jag gjorde det slog det mig hur mycket känslor som var inblandade. Folk headbangade ibland, grät ibland, ibland blev det mystiskt och spännande, ibland blev det löjligt och barnligt, så mycket känslor i en och samma föreställning. Det fick mig att tänka på att göra en skiva om känslor, bara känslor och inget annat. Allt bara kom när jag skrev, var man bäst kommer i kontakt med sina känslor jo kanske i koma. Det liksom växte fram under tiden jag skrev och funderade.

Men att ge alla dessa känslor en person torde vara en svår sak kan tyckas men ibland är verkligheten konstigare än dikten.

- Det var faktiskt enkelt eftersom jag gjorde det åt andra hållet, jag hade redan sångarna/sångerskorna så att ge dessa en roll som

en känsla var ganska enkelt, Heather Findlay är perfekt för kärlek och Devin Townsend bara måste vara ilskan. Det var klart enklare att arbeta på det sättet än att jag skulle försöka hitta en sångare åt mina känslor.

Saker är inte alltid som det verkar från början, ibland är det lärorik att tala med folk. Trots att skapelsen kan verka komplicerad, är inte historien speciellt svår.

- Nej, en förare krockar under mystiska omständigheter med ett träd. Det är nämligen mitt på ljusa dagen och ingen annan bil syns, det var dessutom inte en kvinna som körde eftersom Labrie var ensam i bilen (han är dock långhårig, kanske påverkar det, reds anm.).

Efter olyckan hamnar han på sjukhus och det är där historien börjar. En historia med två parallella handlingar; en i sjukhuset

där Labries bästa vän Arjen och hans fru oroar sig för hans liv och en annan i Labries huvud där han konfronteras med sina känslor som visar honom tillbaka till det förflutna. Känslorna nystar upp hela historien kring händelsen och tar upp en del ogärningar från herr Labries liv. Allt slutar inte på bästa Hollywoodmanér och den som tror att Arjen äntligen skrivit något seriöst och givit upp de gröna männen han tror... Det ska vi inte avslöja här, även om han tror rätt eller fel.

Master Of Darkness

En favoritlåt borde väl vår holländske vän ha?

- Det är lite tidigt för det, jag har svårt att vara objektiv men dag 16, Looser är en bra låt, den är lagom konstig börjar med didjeridu och folkmusik för att gå in i Mike Bakers Alice Cooperlika

sång och sedan helt sanslöst avslutas med ett raseriutbrott signerat Devin Townsend. Det är en bra, och konstig låt helt enkelt.

Det är en bra skiva, så enkelt är det och den berör en på många olika plan.

- Ja folk både gråter av lycka och skäller ut mig för mina trick med den nya skivan.

En stor fråga återstår dock och det är förstås vem som ska köpa eller lyssna på denna nya release under namnet Ayreon.

- Den som är öppensinnig och den som är äventyrslysten. Det är inget för den som bara gillar metal eller folkmusik, då finns det bättre album för det ändamålet. Det är heller inget för den som vill ha något i bakgrunden. Det är ett album för den som vill ha något som blir bättre med tiden, för den som vill fly bort till andra platser. Det är ett album att

>>

Arjen i ett gammalt promofoto, från Flight of The Migrator från 2000.
Foto: Arjens officiella hemsida, www.ayreon.com

- You can't explain what's funny, it just is.
- Ah, there is always the human equation.

Data och Laforge filosoferar.

- How come the Q are so good in handling time and space but so poor in handling humans?
- Well Data when all comes around it might prove to be easier to understand time and space then to understand the human equation.

Captain Picard
förklarar för Data

älska eller hata, det värsta man kan säga till mig är att "det var ett bra album men lite tråkigt" då blir jag ledsen. Säg hellre att det är skit, eller att det är grymt, inte lite tråkigt.

Det är ett bra album men lite tråkigt, nej jag bara skojade. Med tråkighet berörs nog ingen tror jag, detta är dock ingen tråkig skiva, den är riktigt bra.

Star One

Projektet Star One är en annan syssla hos denna multiinstrumentalist. Men hur många vet hur det började? Den som inte vet och vill veta rekommenderas att läsa detta.

- Det var efter Ambeon, som var soft och datoriserat, jag ville göra något hårt och gammalmodigt så jag skrev tolv stenhårda låtar som jag insåg inte kunde släppas under Ayreon. Därav namnet Star One, det tog egentligen verklig fart när Bruce Dickinson (Iron Maiden) frågade mig om ett soloalbum och jag berättade att jag hade tolv hårda låtar som kanske skulle passa. Det hela verkade fungera till hans manager via hemsidan fick nys om detta och satte stopp för alla Bruces planer. Jag å min sida fortsatte och när sångarfrågan kom upp låg Russel Allen (Symphony X) och Damian Wilson (Ex. Threshold) överst på önskelistan och de ville gärna ställa upp. Men sedan behövde jag en kvinnlig, vacker

Tänkbara ursprung till namnet på Ayreons senaste album, båda tagna från första säsongen av Star Trek, The Next Generation

röst och det blev Floor Jansen (After Forever) och därefter blev det Dan Swanö (Nightingale, Edge of Sanity) för den djupa rösten. Allt blev större än jag planerat eftersom allt jag ville ha var ett mindre projekt som kunde åka på turné, men det blev större och större. Turnén blev mycket större än jag ville, det verkar som om jag är inkapabel att göra något mindre och enkelt nuförtiden.

För stort eller inte för stort, en ny skiva med Star One skulle ändå förgylla min vardag i framtiden, men blir det någon sådan?

- Det blir troligen en ny skiva eftersom fansen gillade den och jag gillade att göra den, det var

roligt att turnera och allt det där. Dock vet jag inte när eller hur det ska bli, eller vilka som ska vara med. Jag arbetar på det viset att jag inte bestämmer något så det kommer sig naturligt vare sig det blir om ett år eller tio.

Jag hoppas i alla fall att det snarare blir förr än senare, och att konceptet med rymdfilmer fortsätter. Men hur är det nu, är det favoritfilmerna som beskrivs?

- Mina favoritrymdfilmer är det, men kriteriet var att de skulle utspela sig i rymden så filmer som Blade Runner fick inte vara med, det skulle vara helt i rymden. Filmer som 2001 och Alien blev då självklara val.

End Credits

Sista frågan nu, vad händer i ditt liv härnäst?

- Jag har ingen aning, jag bara hittar på saker och om några månader får vi se vart jag hamnar (ett projekt som kallas Stream of Passion blev visst nästa grej, reds. anm.). Jag arbetar alltid så, utan plan för då begränsar jag mig inte till en sak men troligen blir det inte något med Ayreon på ett tag eftersom den saken har jag tömt ut nu.

Efter det tackar jag för en informativ pratstund. För er som är mer intresserade följer en genomgång av Star Ones filmlåtar.

Dir.k

Om filmerna i Star One:

1+2. Lift Off och Set Your Controls är introspar.

3. High Moon är filmen "Outland" med Sean Connery. Det är en film ni alla borde se, redaktören inkluderad som först efter intervjun sett den.

4. Songs Of The Ocean är "Star Trek IV the voyage home", en film inte många, brukar kunna placera (jag kunde den, reds anm.), men det är den bästa med den gamla besättningen, när jag sedan antyder att jag gillar "First Contact" (ni vet den där Borg anfaller Jorden i det förgångna) bäst, får jag en helt del medhåll av Arjen.

- Ja, Picard är ju den bästa kaptenen och "The Next Generation" är den bästa serien (jag håller villkorslöst med när det gäller filmerna, reds anm.). Visst Mr Spock är cool men vi har ju Data.

Ja Data är min favoritkaraktär alla kategorier.

- Ja han är riktigt cool faktiskt, håller Arjen med.

5. Master Of Darkness är den första "Star Wars" Trilogin, jag gillar inte den andra så mycket. De är okej men inte mer, de gamla är klart bättre.

6. Eye of Ra är "Stargate" från 1994, en bra film tillägger redaktören.

- En riktigt bra film, håller Arjen med.

7. Sandrider är den gamla klassikern "Dune", den var länge sedan jag tittade på, påpekar jag när Arjen berömmar mig för att jag prickade rätt.

- Jasså, se den inte igen för då blir du nog besviken, jag tyckte allt var mycket sämre när jag såg den igen för ett tag sedan. Det är dock fortfarande en bra film.

8. Perfect Survivor, den gamla rymdskräckklassikern "Alien".

En perfekt mix av science fiction och skräck, säger er redaktör.

- Javisst, en riktigt intressant kombination, jag gillade skräckfilmer tidigare också. Det är en riktigt spännande film som är lika bra nu som den var när den kom (1979).

9. Intergalactic Space Crusader är ingen film utan TV-serien "Blake's Seven" som kan beskrivas lite som en motsats till "Star Trek". Det är förrymda fångar som stjälar ett rymdskepp och flyr undan rättvisan, till skillnad från "Star Trek" som är positivt så har episoderna ofta ett negativt slut.

10. Starchild är Stanley Kubricks klassiker "2001", en riktigt bra film, lite långsam men väldigt snyggt berättad.

Bonusspår:

Spaced Out är filmen "Darkstar" som ser verkligt billig ut och är så dålig att den blir bra.

Inseparable Enemies är filmen "Enemy Mine" (Fiender på svenska) som trots namnet är en positiv och bra film.